

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES

A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

VULNERABILITAT

Malgrat que per fora, a ulls de les altres persones, molt sovint mostrem una gran seguretat en les nostres conviccions i decisions, amb els anys tot es relativitza. Qui s'embolcalla d'una carcassa per mostrar-se segur i "dur" envers els altres mostra una aparença que és la façana de la seva vulnerabilitat, fet que amaga una gran frustració personal. Ser vulnerables ens obliga a acceptar la nostra fragilitat humana. Qui vulgui ser humil ha d'acceptar la seva vulnerabilitat perquè ser-ne no és pas quelcom negatiu. Hi ha una lluita interna entre mantenir-se ferm en les nostres creences i deixar-se influir. La rigidesa d'un aspecte xoca amb la fragilitat de l'altre. Som vulnerables perquè no som perfectes i perquè no posseïm cap veritat i la possibilitat que tenim per maldar per la perfecció i de buscar la veritat fa que haguem d'acceptar la vulnerabilitat com un aspecte intrínsec de la condició humana. Vulnerable també és qui ven els seus principis a qualsevol preu; vulnerable també és qui admet que entrebanquem en els mateixos errors diverses vegades. Cal acceptar la vulnerabilitat com a debilitat de caràcter, però per fer-nos més forts.

Maig 2024.

Trobareu els articles anteriors a l'apartat [Articles](#) de la meva pàgina web.